

LOHWAG ERNESZTIN (SZABLYA-FRISCHAUF FERENCNÉ) (1878–1940)

Hölgy strucctollas kalapban | Lady in Ostrich Feathered Hat, 1910

Olaj, vászon | Oil on canvas, 118,5 x 94,5 cm
Jelezve balra fent | Signed above left: Lohwag E. 1910

REPRODUKÁLVA | REPRODUCED:
| Hölgyek palettával. Magyar nőfestészet 1895–1950, Saphier Gyűjtemény, Budapest, Magyar Nemzeti Múzeum, 2008. január 28. – március 24., 127. o. (101. kép)

FELTEHETŐEN KIÁLLÍTVÁ | PRESUMABLY EXHIBITED:
| A KÉVE Negyedik Kiállítás. Budapest, Nemzeti Szalon, 1913. március

Kezdő ár | Starting price: 3 400 000 Ft / 8 947 EUR
Becsérték: 6 000 000 – 10 000 000 Ft
Estimate: 15 789 – 26 316 EUR

1. Kernstok Károly: Színes leányfej, 1909

2. Plány Ervin: Kalapos hölgy napfényes kertben, 1910

3. Perlrött Csaba Vilmos: Vörös hajú nő, 1909 körül

Lohwag Ernesztiné is azon rejtőzködő életművek egyike, mely bőséges adóssággal terheli a hazai művészettörténet-írást és -kutatást. Nemhogy nagy, de még kismonográfia sem született róla eddig, pedig ismert festményei és grafikai alapján egy rendkívül tehetséges művész kimagaslóan kvalitásos alkotásokat létrehozó életműve rajzolódik ki. Az osztrák származású művésznő pályáját Hollósy Simon müncheni festőiskolájában kezdte, majd mesterét később Nagybányára is követte. 1900 és 1901 nyarán dolgozott a nagybányai művésztelepen, ahol megismerkedett későbbi férjével Szablya-Frischauf Ferenc festőművésszel. 1907-ben mindketten alapító tagjai voltak a KÉVE művészcsoporthoz, mely szerencsésen ötvözte a nagybányai plein-air

és a bécsi szecessziós törekvéseket. A KÉVE 1908-tól úgynevezett enteriőr-kiállításokat rendezett, melyeken a képző- és iparművészet egymás hatását erősítő szimbiózisban került bemutatásra. Lohwag Ernesztin 1910 és 1920 között festőnőket képző magániskolát vezetett Budapesten. Főként szindús portréival vált ismertté itthon és külföldön egyaránt. Most aukcióra kerülő női portréja az egyik legszebb darabja az életműnek, mely feltehetően ki volt állítva a KÉVE sorrendben 4. tárlatán 1913-ban. A kiállításról szóló kritikák egyikét Lyka Károly írta, aki így méltatta a művésznő munkáit: „Egy másik terem Lohwag Ernesztiné. Az ő stílusa nem reflexiókon épül fel, hanem természetlányan. Rám úgy hatottak e képek, mintha egy derült, optimista lélek

piros örömmel hintette volna rájuk mind azt a gazdagságot, amit a természet kaleidoszkópja eléje tárt. Egy sor nagy arckép: csipke, selyem, plüss és politura körülöttük, csupa színes halmi, amit kedvvel tapogattat végig ecsetje. Senki se gondoljon azonban szimpla természetfestésre. Mert itt a szín üdesége és tüze értelmében van átírva minden természetkép. Hirtelenül élénkké és könnyeddé válnak ezek az alakok, friss arabeszket ad a háttér és mellékhalmi. A pozitív és biztos rajzot egyszeribe könnyeddé teszi a szín. [...] Pár zöld folt vagy vonal, a maga helyére szegezve, megéretteti a formák fordulatait s egyben virulóvá fokozza a melléje helyezett színeket.”

RUM ATTILA

